

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت تعلیم و تربیت دانش آموزان از دیدگاه اسلام

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مینا احسانی فرید - آموزش و پرورش ناحیه ۵ اصفهان

خلاصه مقاله:

انسان موجودی است مشحون از قابلیت ها و توانایی های نهفته درونی که باید در جریان تربیت آشکار گشته و به ظهور برسد. از سوی دیگر بسیاری از خلیات و صفات نیکو باید از طرق مختلف در وجود وی ایجاد شده و به کمالش برساند. به فرموده شهید مطهری: تربیت عبارت است از پرورش دادن؛ یعنی استعداد های درونی را که بالقوه در یک شیء موجود است به فعلیت در آوردن و پروردن و لهذا تربیت فقط در مورد جاندارها یعنی گیاه، حیوان و انسان صادق است و اگر در مورد غیر جاندار این کلمه را به کار ببریم مجازا به کار برده ایم نه این که به مفهوم واقعی آن شیء را پرورش داده ایم. این پرورش دادن ها به معنی شکوفا کردن استعدادهای درونی آن موجودهاست و از همین جا معلوم می شود که تربیت باید تابع و پیرو فطرت باشد؛ یعنی تابع و پیرو طبیعت و سرشت شیء باشد. اگر بنا باشد یک شیء شکوفا بشود باید کوشش کرد همان استعدادی که در آن هست بروز و ظهور کند، اما اگر استعدادی در یک شیء نیست، بدیهی است چیزی که نیست و وجود ندارد نمی شود آن را پرورش داد. مثلا استعداد درس خواندن در یک حیوان وجود ندارد به همین جهت ما نمی توانیم به یک حیوان مثلا ریاضیات یاد بدهیم که مسائل حساب و هندسه را حل کند؛ زیرا استعدادی که در او وجود ندارد نمی شود پرورش داد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، تعلیم اسلامی، دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1782903>

